

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2013, č. j. 25259/13/5000 14502-706053, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 9. 4. 2014, č. j. 59Af 25/2014 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 9. 4. 2014, č. j. 59Af 25/2014 – 17.

[2] Nejvyšší správní soud stěžovatele, který nebyl zastoupen advokátem, usnesením ze dne 26. 5. 2014, č. j. 1 Afs 67/2014 – 15, vyzval, aby soudu doložil splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a předložil ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve stejné lhůtě a k doplnění důvodů kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení. Přípisem doručeným soudu dne 9. 6. 2014 stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud proto stěžovatele vyzval k vyplnění formuláře „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a doložení listin prokazujících jeho tvrzení. Na výzvu k doplnění důvodů kasační stížnosti stěžovatel nereagoval.

[3] Na základě vyplněného formuláře a doložení některých listin dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že tvrzení stěžovatele ohledně jeho majetkových poměrů nejsou

dostatečná, a proto jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů usnesením ze dne 4. 7. 2014, č. j. 1 Afs 67/2014 – 36, zamítl. Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne předložil plnou moc udělenou jím advokátovi a ve stejné lhůtě uhradil soudní poplatek. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 7. 2014 a lhůta pro splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. tak marně uplynula dne 17. 7. 2014. Stěžovatel byl řádně poučen ve smyslu platné právní úpravy o následcích nesplnění této povinnosti. Na výzvu soudu stěžovatel ve stanovené lhůtě, a ani později, nereagoval. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nedoložil plnou moc udělenou jím advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem.

[4] Podáním zaslaným Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 7. 2014 faxem (a následně zaslaným rovněž poštovní zásilkou) stěžovatel opětovně požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků. Jak však zdejší soud konstantně judikuje, požádá-li účastník v témže řízení o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce znovu poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud účastník doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly relevantní pro posouzení jeho předchozí žádosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 – 150, či ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65). Nic takového stěžovatel neučinil, Nejvyšší správní soud proto o jeho opětovné žádosti nerozhodoval.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[6] Ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a jedná se tak o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem k výzvě soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[7] Návrhem na přiznání odkladného účinku se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť před uplynutím lhůty pro rozhodnutí o odkladném účinku rozhodl o samotné kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012 - 17, podle kterého v případě, že stěžovatel podá blanketní kasační stížnost, počne lhůta pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti běžet zpravidla až v okamžiku, kdy stěžovatel doplní důvody, pro něž rozsudek krajského soudu napadá), a otázka odkladného účinku se tak stala bezpředmětnou.

[8] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu